



## **WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 2 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Stanisław Stankiewicz

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **S. M.**

o przestępstwo z art. 180a k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 2 grudnia 2025 r.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu

z dnia 13 marca 2025 r., sygn. akt II K 492/24

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi  
Rejonowemu w Nowym Sączu do ponownego rozpoznania.**

[J.J.]

Stanisław Stankiewicz

Adam Roch

Ryszard Witkowski

## **UZASADNIENIE**

S.M. został oskarżony o to, że:

1. w dniu 27 lutego 2024 r. w N. w celu użycia za autentyczny dokonał na dokumencie w postaci mandatu karnego seria [...] wystawionego przez funkcjonariusza policji Komendy Miejskiej Policji w N. podrobienia podpisu D.M., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 2a k.k.;
2. w dniu 27 lutego 2024 r. w N. na ulicy N. prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny marki S. o numerze rej. (..) mimo wydanej przez Starostę [...] decyzji [...] z dnia 16 sierpnia 2022 r. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii AM, B1, B, tj. o przestępstwo z art. 180a k.k.

Wyrokiem z dnia 13 marca 2025 roku, sygn. II K 492/24, Sąd Rejonowy w Nowym Sączu:

1. na mocy art. 66 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne przeciwko oskarżonemu S.M. o czyny zarzucane mu aktem oskarżenia, wyczerpujące znamiona występków z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 2a k.k. i art. 180a k.k. warunkowo umorzył na okres próby wynoszący 2 lata;
2. na mocy art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. orzekł wobec oskarżonego S.M. środek kamy w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 2.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron postępowania i uprawomocnił się z dniem 21 marca 2025 roku. Nie zostało także sporządzone jego uzasadnienie.

Kasację od powyższego rozstrzygnięcia na niekorzyść skazanego wniósł Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 66 § 1 k.k., polegające na niesłusznym warunkowym umorzeniu prowadzonego wobec S.M. postępowania, mimo iż w dacie wyrokowania był on prawomocnie skazany za występki z art. 244 k.k. w zw. z art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzesku z dnia 4 marca 2025 r., sygn. akt II K 566/24, prawomocnym z dniem 12 marca 2025 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, wykonanie której warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 2 lata, a zatem nie została spełniona przewidziana we wskazanym wyżej przepisie prawa materialnego przesłanka braku karalności sprawcy za przestępstwo umyślne.

Podnosząc powyższy zarzut Prokurator Generalny wniósł o uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

**Sąd Najwyższy zważył co następuje.**

Kasacja Prokuratora Generalnego okazała się oczywiście zasadna, co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

W wywiedzionej kasacji trafnie wskazano, iż w analizowanej sprawie doszło do rażącego naruszenia przepisów prawa karnego materialnego, a to art. 66 § 1 k.k. Z treści tego przepisu jednoznacznie wynika, że sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

W kontekście powyższego nie budzi wątpliwości, że warunkowe umorzenie postępowania karnego jest możliwe tylko wobec osoby niekaranej uprzednio za przestępstwo umyślne. Tymczasem w przedmiotowej sprawie, w trakcie orzekania przez Sąd Rejonowy w Nowym Sączu S.M. był już prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzesku z dnia 4 marca 2025 r., sygn. II K 566/24. W judykaturze trafnie wskazuje się, że okoliczność czy sąd orzekający dysponował aktualnymi danymi o karalności oskarżonego, a nawet obiektywnie mógł takimi danymi dysponować, dla możliwości zastosowania warunkowego umorzenia postępowania nie ma żadnego znaczenia. Pomimo też, że warunek braku karalności za przestępstwo umyślne należy do stanu obiektywnego sprawy i nie zależy od wiedzy sądu rozpoznającego sprawę, to sąd ten winien dołożyć należytej staranności, aby wyrokując dysponować aktualnymi informacjami dotyczącymi karalności oskarżonego. Opisany w art. 66 § 1 k.k. wymóg niekaralności ma wszak charakter bezwzględny, a karalność taka wyklucza możliwość warunkowego umorzenia (wyrok SN z dnia 17 maja 2016 r., III KK 485/15, Lex 2048977).

Stwierdzone w niniejszej sprawie naruszenie prawa jest rażące i miało istotny wpływ na treść wyroku, albowiem jego skutkiem stało się niedopuszczalne warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec S.M., a zatem reakcja karna niedopuszczalna w okolicznościach analizowanej sprawy. W tym stanie rzeczy zaskarżony kasacją wyrok należało uchylić i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Nowym Sączu, który wyda orzeczenie odpowiadające prawu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

Stanisław Stankiewicz

Adam Roch

Ryszard Witkowski

[WB]

[a.ł]